



พระราชกำหนด

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๒๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๑

เป็นปีที่ ๓๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๕๐ ทวิ หรือ มาตรา ๕๑ เว้นแต่จะแสดงว่าได้มีเหตุสุดวิสัย ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน สองพันบาท”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นบทนิยามในมาตรา ๓๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐

““บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล” หมายความว่า บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย หรือที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ และให้หมายความรวมถึง

(๑) กิจการซึ่งดำเนินการเป็นทางค้าหรือหากำไรโดยรัฐบาลต่างประเทศ องค์การของรัฐบาลต่างประเทศ หรือนิติบุคคลอื่นที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ

(๒) กิจการร่วมค้า ซึ่งได้แก่กิจการที่ดำเนินการร่วมกันเป็นทางค้าหรือหากำไรระหว่างบริษัทกับบริษัท บริษัทกับห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลกับห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือระหว่างบริษัทและ/หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลกับบุคคลธรรมดา คณะบุคคลที่มีหุ้นนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือนิติบุคคลอื่น”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๒ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม

ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไป
แทน

“มาตรา ๔๒ ทวิ เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา ๔๐ (๑)
และ (๒) เว้นแต่ที่กำหนดในวรรคสาม ยอมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมา
ได้ร้อยละ ๓๐ แต่รวมกันต้องไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความใน (ก) (ข) และ (ค) ของ (๑) ของ
มาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนด
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๖ และให้ใช้ความ
ต่อไปแทน

“(ก) ผู้มีเงินได้ ๗,๐๐๐ บาท

(ข) สามหรือภริยาของผู้มีเงินได้ ๗,๐๐๐ บาท

(ค) บุตรชอบด้วยกฎหมายหรือบุตรบุญธรรมของผู้มีเงินได้ รวม
ทั้งบุตรชอบด้วยกฎหมายของสามหรือภริยาของผู้มีเงินได้ด้วย

(๑) ที่เกิดก่อนหรือใน พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือที่ได้รับเป็นบุตร
บุญธรรมก่อน พ.ศ. ๒๕๒๒ คนละ ๓,๐๐๐ บาท

(๒) ที่เกิดหลัง พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือที่ได้รับเป็นบุตรบุญธรรม
ในหรือหลัง พ.ศ. ๒๕๒๒ คนละ ๓,๐๐๐ บาท แต่รวมกันต้องไม่เกิน
สามคน

ในกรณีผู้มีเงินได้มีบุตรทั้งตาม (๑) และ (๒) การหักลดหย่อน
สำหรับบุตรให้นำบุตรตาม(๑) ทั้งหมดมาหักก่อน แล้วจึงนำบุตรตาม(๒)

มาหัก เว้นแต่ในกรณีผู้มีเงินได้มีบุตรตาม (๑) ที่มีชีวิตอยู่รวมเป็นจำนวนตั้งแต่สามคนขึ้นไป จะนำบุตรตาม (๒) มาหักไม่ได้

การนับจำนวนบุตรให้นับเฉพาะบุตรที่มีชีวิตอยู่ตามลำดับอายุสูงสุดของบุตรโดยให้นับรวมทั้งบุตรที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ได้รับการหักลดหย่อนด้วย

การหักลดหย่อนสำหรับบุตร ให้หักได้เฉพาะบุตรซึ่งมีอายุไม่เกินยี่สิบห้าปี และยังคงศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยหรือชั้นอุดมศึกษา หรือชั้นเป็นผู้เยาว์ หรือศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ อันอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดู แต่มิให้หักลดหย่อนสำหรับบุตรดังกล่าวที่มีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วตั้งแต่ ๑,๐๐๐ บาทขึ้นไป โดยเงินได้พึงประเมินนั้นไม่เข้าลักษณะตามมาตรา ๔๒

การหักลดหย่อนสำหรับบุตรดังกล่าว ให้หักได้ตลอดปีภาษี ไม่ว่ากรณีที่จะหักได้นั้นจะมีอยู่ตลอดปีภาษีหรือไม่ และในกรณีบุตรบุญธรรมนั้น ให้หักลดหย่อนในฐานะบุตรบุญธรรมได้แต่ฐานะเดียว”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“(๒) ในกรณีสามีภริยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ ถ้าความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี การหักลดหย่อนตาม (๑) (ก) และ (ข) ให้หักลดหย่อนรวมกันได้ ๑๔,๐๐๐ บาท แต่ถ้าความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ต่างฝ่ายต่างหักลดหย่อนได้ตาม (๑) (ก) และ (ค) เฉพาะในปีภาษีนั้น”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความใน (๖) ของมาตรา ๔๑ แห่งประมวล
 รัชฎาการ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
 รัชฎาการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๖) ในกรณีผู้เงินได้เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคล
 ที่มีขึ้นต่บุคคล ให้หักลดหย่อนได้ตาม (๑) (ก) สำหรับผู้เป็นหุ้นส่วนหรือ
 บุคคลในคณะบุคคลแต่ละคนที่อยู่ในประเทศไทย แต่รวมกันต้องไม่เกิน
 ๑๔,๐๐๐ บาท”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของ (๒) ของ
 มาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัชฎาการ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนด
 แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัชฎาการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๖

“การนับจำนวนเงินได้พึงประเมินตาม (๒) ไม่รวมถึงเงินได้
 พึ่งประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑)”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๕๐ แห่งประมวล
 รัชฎาการ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
 รัชฎาการ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) ในกรณีผู้จ่ายเงินตามมาตรา ๕๐ เป็นรัฐบาล องค์การของ
 รัฐบาล เทศบาล สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น
 ซึ่งจ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๕) (๖) (๗) หรือ (๘) ให้แก่
 ผู้รับรายหนึ่ง ๆ มีจำนวนรวมทั้งสิ้นตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป แม้การ
 จ่ายนั้นจะได้แบ่งจ่ายครั้งหนึ่ง ๆ ไม่ถึง ๑๐,๐๐๐ บาท ก็ดี ให้คำนวณ
 หักในอัตราร้อยละ ๐.๕ ของยอดเงินได้พึงประเมิน แต่เฉพาะเงินได้ใน
 การประกวดหรือแข่งขันให้คำนวณหักตามอัตรากำหนด”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๐ ทวิ แห่งประมวล
 รัษฎากร

“มาตรา ๕๐ ทวิ ให้ผู้มหนาทหักภาษี ณ ที่จ่าย ออกหนังสือ
 รับรองการหักภาษี ณ ที่จ่ายที่ได้หักไว้แล้วในบัญชี ให้แก่ผู้ถูกหักภาษี ณ
 ที่จ่ายสองฉบับมีข้อความตรงกัน ในกรณีและตามกำหนดเวลา ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีตามมาตรา ๓ เตรีส ให้ออกในทันทีทุกครั้งที่มีการ
 หักภาษี ณ ที่จ่าย

(๒) ในกรณีตามมาตรา ๕๐ (๑) ให้ออกภายในวันที่ ๑๕
 กุมภาพันธ์ของปีถัดจากปีภาษี หรือภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ผู้ถูกหัก
 ภาษี ณ ที่จ่ายออกจากงานในระหว่างปีภาษี

(๓) ในกรณีตามมาตรา ๕๐ (๒) (๓) หรือ (๔) ให้ออกในทันที
 ทุกครั้งที่มีการหักภาษี ณ ที่จ่าย

หนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่ายให้ใช้ตามแบบที่อธิบดีกำหนด
 อธิบดีมีอำนาจยกเว้นการออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย
 ได้ในกรณีที่เห็นสมควร”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๖ แห่ง
 ประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม
 ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๖ และให้ใช้ความต่อไปแทน

“มาตรา ๕๖ ให้บุคคลทุกคนเว้นแต่ผู้เยาว์ หรือผู้ศาลสั่งให้
 เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถยื่นรายการเกี่ยวกับเงิน
 ได้พึงประเมินที่ตนได้รับในระหว่างปีภาษีที่ล่วงมาแล้วพร้อมทั้งข้อความ

อื่น ๆ ภายในเดือนมีนาคมทุก ๆ ปี ตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อ
เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ถ้าบุคคลผู้นั้น

(๑) ไม่มีสามีหรือภรรยาและมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมา
แล้วเกิน ๗,๐๐๐ บาท

(๒) ไม่มีสามีหรือภรรยาและมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมา
แล้วเฉพาะตามมาตรา ๕๐ (๑) ประเภทเดียวเกิน ๑๐,๐๐๐ บาท

(๓) มีสามีหรือภรรยาและมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว
เกิน ๑๔,๐๐๐ บาท หรือ

(๔) มีสามีหรือภรรยาและมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมา
แล้วเฉพาะตามมาตรา ๕๐ (๑) ประเภทเดียวเกิน ๒๐,๐๐๐ บาท”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่
ของมาตรา ๕๗ เบญจ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐
และให้ใช้ความต่อไปแทน

“ในกรณีภรรยาแยกยื่นรายการตามวรรคหนึ่ง ให้สามีและภรรยา
ต่างฝ่ายต่างหักลดหย่อนได้ดังนี้

(๑) สำหรับผู้มีเงินได้ตามมาตรา ๕๗ (๑) (ก)

(๒) สำหรับบุตรที่หักลดหย่อนได้ตามอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา
๕๗ (๑) (ค) คนละกึ่งหนึ่ง

- (๓) สำหรับเบี้ยประกันภัยตามมาตรา ๔๗ (๑) (ง) วรรคหนึ่ง
- (๔) สำหรับเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๔) (ข) ให้สามี่แต่ฝ่ายเดียว เป็นผู้หักลดหย่อนตามมาตรา ๔๗ (๑) (จ)
- (๕) สำหรับเงินบริจาคส่วนตัวของตนตามมาตรา ๔๗ (๑)

ในกรณีผู้มีเงินได้มิได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย การหักลดหย่อนตาม (๒) ให้หักได้เฉพาะบุตรที่อยู่ในประเทศไทย

ถ้าสามี่และภริยามีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว เฉพาะตามมาตรา ๔๐ (๑) ประเภทเดียวกันไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท ไม่ว่าแต่ละฝ่ายจะมีเงินได้เป็นจำนวนเท่าใด สามี่และภริยาไม่ต้องยื่นรายการเงินได้พึงประเมิน”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๖๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) ในกรณีโอนทรัพย์สิน ให้บริการ หรือให้กู้ยืมเงิน โดยไม่มีค่าตอบแทน ค่าบริการหรือดอกเบี้ย หรือมีค่าตอบแทน ค่าบริการหรือดอกเบี้ยต่ำกว่าราคาตลาดโดยไม่มีเหตุอันสมควร เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินค่าตอบแทน ค่าบริการหรือดอกเบี้ยนั้นตามราคาตลาดในวันโอน ให้บริการ หรือให้กู้ยืมเงิน”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความใน (๑๐) ของมาตรา ๖๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม

ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๑๗ และให้ใช้ความต่อไปน
แทน

“(๑๐) สำหรับบริษัทที่ตงขึ้นตามกฎหมายไทย และไม่เข้า
ลักษณะตามมาตรา ๑๕ ให้นำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทที่ตงขึ้นตาม
กฎหมายไทย หรือเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้ามารวมคำนวณ
เป็นรายได้เพียงกึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้ เว้นแต่บริษัทจดทะเบียนไม่ต้อง
เงินนำปันผลที่ได้จากบริษัทที่ตงขึ้นตามกฎหมายไทยหรือที่ได้จากบริษัท
จดทะเบียนหรือจากกองทุนรวม และเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วม
ค้ามารวมคำนวณเป็นรายได้

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับในกรณีของบริษัทตามวรรคหนึ่งและ
บริษัทจดทะเบียนมีเงินได้ที่เป็นเงินปันผลและเงินส่วนแบ่งกำไรดังกล่าว
รวมกันเกินร้อยละ ๑๕ ของเงินได้ก่อนหักรายจ่ายทั้งสิ้นในรอบระยะเวลา
บัญชี”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๖๕ ตรี แห่ง
ประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความต่อไปนแทน

“(๔) ค่ารับรองหรือค่าบริการส่วนที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์
ที่กำหนดโดยกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในชนิด ๒ ของประเภทการค้า ๔.
แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า ท้ายหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวล

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๑

เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๑๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ ธันวาคม ๒๕๒๑

รัฐฎการ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
 รัฐฎการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓ และให้ใช้ความต่อไปนแทน

ประเภทการค้า	รายการที่ประกอบการค้า	ผู้ประกอบการค้า ทมหนาตเสย ภษการค้	อัตราภษ รยสขง รายรับ
	ชนิด ๒ การให้บริการในสถาน อาบนำ นวตหรอบต้ว ตามกฎหมายว่าด้วย สถานบริการหรือสถาน นวตหรอบต้วอย่างอน	ผู้ประกอบการกิจการ	๑๐.๐

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในประเภทการค้า ๗. โรงแรมและ
 ภัตตาคารแห่งบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่ง
 ประมวลรัฐฎการ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
 ประมวลรัฐฎการ (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนแทน

ประเภท การค้า	รายการที่ประกอบการค้า	ผู้ประกอบการค้า ที่มีหน้าที่เสีย ภาษีการค้า	อัตราภาษี ร้อยละของ รายรับ
๗. โรงแรม และ ภัตตาคาร	<p>การทำกิจการดังต่อไปนี้</p> <p>(ก) ในที่คลับหรือคาบารेट</p> <p>(ข) โรงแรม สำหรับรายรับในเดือน ภาษี เฉพาะส่วนที่ไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท</p> <p>สำหรับรายรับ ในเดือน ภาษี เฉพาะส่วนที่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท</p> <p>(ค) ภัตตาคารที่มีห้องบาร์เรอ สำหรับปรนนิบัติลูกค้า หรือ มีห้องสำหรับพักผ่อนหลับนอน หรือมีบริการนวดให้แก่ลูกค้า</p> <p>(ง) ภัตตาคารนอก จาก (ค)</p> <p>สำหรับรายรับในเดือน ภาษี เฉพาะส่วนที่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท</p> <p>สำหรับรายรับในเดือน ภาษี เฉพาะส่วนที่เกิน ๕,๐๐๐ บาท</p>	<p>ผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการ</p> <p>ผู้ประกอบการ</p> <p>ผู้ประกอบการ</p> <p>ผู้ประกอบการ</p>	<p>๑๕.๐</p> <p>๑๐.๐</p> <p>๑๕.๐</p> <p>๑๕.๐</p> <p>๒.๐</p> <p>๗.๕"</p>

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๐๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปน
แทน

“(๒) การให้เช่า การให้เช่าซื้อ การขาย หรือการรับจ้างทำของ ที่ไม่ต้องจดทะเบียนการค้าตามหมวด ๔ ซึ่งรวมเงินหรือราคาที่ต้องชำระ ครั้งหนึ่งตั้งแต่หนึ่งร้อยบาทขึ้นไป”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๐๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความต่อไปน
แทน

“มาตรา ๑๐๕ ทวิ ในการออกใบรับ ให้ผู้มหน้าท้อออกใบรับตาม มาตรา ๑๐๕ (๑) หรือผู้มหน้าท้อออกใบรับตามมาตรา ๑๐๕ (๒) เฉพาะ ผู้ซึ่งกระทำเป็นปกติธุระ ทำต้นขหรือสำเนาใบรับ และเก็บต้นขหรือ สำเนาใบรับดังกล่าวไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าสิบนับแต่วันท้อออกใบรับ”

มาตรา ๒๒ ให้เพิ่มความต่อไปนเป็นมาตรา ๑๒๓ ตรี แห่ง
ประมวลรัษฎากร

“มาตรา ๑๒๓ ตรี ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่มเหตุอันควรเชื่อว่า จำนวนเงินที่แสดงไว้ในใบรับตามลักษณะแห่งตราสาร ๒๘. (๖) และ (๗) แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ต่ำไป พนักงานเจ้าหน้าที่มอำนาจกำหนด

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๑๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ ธันวาคม ๒๕๒๑

จำนวนเงินที่แสดงไว้ในใบรับนั้นตามจำนวนเงินที่สมควรได้รับตามปกติ และให้ผู้ออกใบรับมีหน้าที่เสียค่าอากรจากจำนวนเงินที่กำหนดนั้น

ผู้ออกใบรับซึ่งถูกกำหนดจำนวนเงินตามวรรคหนึ่งจะอุทธรณ์การกำหนดจำนวนเงินนั้นก็ได้ ทั้งนี้ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์ตาม ส่วน ๒ หมวด ๒ ลักษณะ ๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๒๓ บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรและประกาศของ คณะปฏิวัติที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ยังคง ใช้บังคับได้ต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึง ชำระก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตาม พระราชกำหนดนี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โหตระกิตย

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่ความ จำเป็นที่จะต้องปรับปรุงประมวลรัษฎากรให้เหมาะสมกับสภาพและเหตุการณ์ใน ปัจจุบัน ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาโดยด่วนและลับ เพื่อรักษาประโยชน์ของ แผ่นดิน เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษี ความเป็นธรรม ความสะดวกรัดกุม และแน่นอน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้ขึ้น